

Η μετανάστευση το μεγάλο στοίχημα της Ε.Ε.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΤΣΙΑΡΤΑΣ: Η διαχείριση είναι εγχείρημα που απαιτεί δύσκολες και αποδοτικές σε βάθος χρόνου λύσεις

Το μεταναστευτικό αποτελεί ένα σφίχμα που η Ευρώπη δεν έχει την πολυτέλεια να χάσει, επισημαίνει ο Προϊστάμενος της Αρχής κατά των Διακρίσεων, Άριστος Τσιάρτας. Αναλύει την προβληματική σχέση της Κύπρου με τη μετανάστευση, με αποτέλεσμα να βρίσκεται πρόσφορο έδαφος η εκδήλωση ξενοφοβικών συμπεριφορών και ρατσιστικών πράξεων. Θεωρεί όμως ενθαρρυντικό, ότι σε θεσμικό επίπεδο δημιουργούνται τα τελευταία χρόνια οι προϋποθέσεις για να μπου να μεταναστευτικά ζητήματα σε μια νέα σύγχρονη βάση.

Παρακολουθήσατε πρόσφατα το σεμινάριο για τη μετανάστευση και το άσυλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο οργανώθηκε στη Βαλέτια, από τα Γραφεία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε Μάλτα, Ελλάδα και Κύπρο. Υπάρχει συνεργασία των τριών χωρών; Υπάρχουν κοινές προσεγγίσεις και αντιλήψεις σε σχέση με τη διαχείριση των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών. Αναπτύσσονται κοινές δράσεις με την ιδιότητα τους ως χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναντήσεις όπως αυτές, δείχνουν τη διαφορετική προσέγγιση που αναπτύσσουν οι χώρες του νότου γι' αυτά τα ζητήματα. Αποτέλεσμα, μάλιστα, μια σημαντική ευκαιρία αλληλοενημερώσεως και ανταλλαγής εμπειριών αλλά και ανάπτυξης ενός διαλόγου σε σχέση με την προοπτική χάραξης μιας κοινής αντιμετώπισης των ζητημάτων αυτών στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι οι τρεις χώρες που υποφέρουν περισσότερο; Είναι γεγονός ότι οι χώρες του μεσογειακού νότου, λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, αντιμετωπίζουν με μεγαλύτερη ένταση τα φαινόμενα της μετακίνησης πληθυσμών από τις φτωχότερες γειτονικές χώρες που δραπέτεύουν από τη φτώχεια, τις διώξεις, τον πόλεμο και την εξαθλίωση, αναζητώντας καλύτερη ζωή. Την ίδια στιγμή οι χώρες της νότιας Ευρώπης μετατρέπο-

Πρόσθετες οι ευθύνες των πολιτικών

Όταν βλέπεις κάποιους πολιτικούς να μην σέβονται τους μετανάστες τι μηνύματα στέλνουμε; Οι πολιτικοί βαρύνονται με επιπρόσθετες ευθύνες ως προς τα μηνύματα που εκπέμπουν για το μεταναστευτικό. Μηνύματα καχυποψίας και απαξίωσης προς τους μετανάστες αντανακλώνται σε συμπεριφορές απόρριψης και ξενοφοβίας ενός μέρους της κοινωνίας. Η δημόσια συζήτηση, σε συνθήκες νηφαλιότητας, θα πρέπει να αναδείξει τις πραγματικές διαστάσεις του μεταναστευτικού φαινομένου.

Ο μετανάστης που εργάζεται για μας είναι καλός, οι υπόλοιποι δεν είναι; Αυτό έχει την εξήγησή του: είναι άλλο πράγμα η προσωπική επαφή και σχέση με τον μετανάστη και άλλο ο «άλλος» ως αφηρημένο και απειλητικό μέγεθος.

Τα επιδόματα μεταναστών προκαλούν αντιδράσεις, εν μέσω οικονομικής κρίσης. Στο ζήτημα αυτό καλλιεργούνται και συντηρούνται μύθοι που τυχάνουν εκμετάλλευσης και δημιουργούν αχρείαστες εντάσεις. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι οι διεθνείς μας υποχρεώσεις καθώς και οι πρόνοιες της κυπριακής νομοθεσίας που ψηφίστηκε ομόφωνα από τη Βουλή το 2006 καθορίζουν ότι το κράτος αντιμετωπίζει τους αλλοδαπούς λίπτες δημοσίου βοηθήματος στη βάση της αρχής της ισότητας με τους ημεδαπούς λίπτες. Δικαιούχοι δημοσίου βοηθήματος είναι οι αιτητές ασύλου για τους πρώτους έξι μήνες, αφού δεν επιτρέπεται να εργαστούν καθώς και οι κάτοχοι του καθεστώτος διεθνούς προστασίας. Γίνονται σκέψεις τροποποίησης της νομοθεσίας αυτής; Η σχετική νομοθεσία βρίσκεται υπό ανασκόπηση και διεξάγεται αυτό τον καιρό συζήτηση για υιοθέτηση προνοιών κατηγοριοποίησης των δικαιούχων κατά τρόπο που θα οδηγεί στην απεξάρτηση των αιτητών ασύλου από το δημόσιο βοήθημα.

Ακούγεται ότι επειδή τα επιδόματα εξαρτώνται με το μέλι της οικογένειας, κάποιος εννοιακός παιδί για να παίρνουν τα επιδόματα. Επειδή ακούγονται πάρα πολλά γι' αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να τύχουν επαλήθευσης. Είναι σημαντικό να έχουμε καθαρή εικόνα για την κάθε περίπτωση πριν κάποιος τοποθετηθεί με ασφάλεια.

Χρειάζεται συλλογική αντιμετώπιση του προβλήματος με σεβασμό στις αρχές της κοινοτικής αλληλεγγύης

νται από χώρες αποστολής σε χώρες υποδοχής μεταναστών, αποτελώντας πολλές φορές έναν «προθάλαμο» για τη μετακίνηση τους προς την Ευρώπη, που καταλήγει όμως στην πορεία να είναι ολικό προοριό τους. Πόσο η Ευρώπη στήριξε τις τρεις αυτές χώρες; Αυτό που διαφάνηκε από τη συνάντηση είναι η ανάγκη για μεγαλύτερη στήριξη. Στο επίπεδο της Ένωσης κρίνεται αναγκαία να προωθηθούν και να ολοκληρωθούν, το συντομότερο οι προσπάθειες για δημιουργία του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου. Τούτο που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι ότι το φαινόμενο του ασύλου και της μετανάστευσης υπερβαίνει κατά πολύ των αρμοδιοτήτων και των δυνατοτήτων των επιμέρους κρατών της Μεσογείου. Το φαινόμενο δεν είναι καν ευρωπαϊκό, αλλά παγκόσμιο. Χρειάζεται συλλογική αντιμετώπιση με σεβασμό στις αρχές της κοινοτικής αλληλεγγύης και με διαμόρφωση των ανάλογων πολιτικών για τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, έτσι ώστε να καταστούν ωφέλιμες τόσο για τις χώρες υποδοχής, όσο και για τους ίδιους τους μετανάστες και τις χώρες προέλευσής τους.

Μια από τις πιο ενδιαφέρουσες παρουσίες στο Συνέδριο ήταν από τον Dr Robert Visser, Διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο. Η νέα ανεξάρτητη αυτή Υπηρεσία της Ένωσης με έδρα τη Μάλτα ιδρύθηκε πρόσφατα. Λειτουργεί ως κέντρο παροχής πραγματογνωμοσύνης των υπηρεσιών ασύλου των κρατών μελών, συμβάλλοντας στην καλύτερη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για το Άσυλο και στην ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών των κρατών μελών με σκοπό την εφαρμογή μιας συνεκτικής και δικαίας πολιτικής ασύλου. Κεντρικός όμως στόχος της Υπηρεσίας αυτής είναι η συμβολή στην εφαρμογή του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου.

Ποια ήταν η ανάγκη δημιουργίας του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου; Κυρίως η αποδοχή της αναγκαιότητας εγκαθίδρυσης ενός συστήματος που θα αποδίδει δικαιοσύνη τόσο στους ανθρώπους που χρειάζονται προστασία όσο και στα κράτη που δέχονται δυσανάλογα μεγάλο αριθμό αιτητών ασύλου όπως είναι η Κύπρος. Στις σημερινές συνθήκες η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ανάγκη μια αναβαθμισμένη πολιτική διαδικασία χορήγησης ασύλου, η οποία θα οδηγήσει σε κοινές διαδικασίες και προσεγγίσεις και θα επαληθεύσει την προσήλωση στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ένα τέτοιο ενιαίο Σύστημα Ασύλου θα αποτελέσει την κοινή βάση για την επίδειξη ουσιαστικής αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών στο θέμα του ασύλου. Κάτι τέτοιο αποτελεί και πάγια επιδίωξη της χώρας μας.

Θα ολοκληρωθεί του χρόνου; Ο χρονικός ορίζοντας που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο είναι το τέ-

Διάχυτη η Ξενοφοβία την οποία κάποιιοι ιδιοποιούνται...

Διάφορα επεισόδια επανέφρασαν στο προσκήνιο με τον πλέον άγριο τρόπο το ζήτημα της ρατσιστικής και μααλλόδοξης βίας σε βάρος των μεταναστών. Χωρίς αμφιβολία αυτά τα καταδικαστέα επεισόδια πρέπει να προβληματίσουν, αφού εμφανίζονται συχνότερα και με μεγαλύτερη ένταση τον τελευταίο καιρό. Απουκτικό είναι και το γεγονός ότι αυτοί που φέρονται ως δράστες είναι κυρίως νεαρά άτομα. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν θα πρέπει να μένουμε μόνο σε μια βολική και ανώδυνη έκφραση καταδίκης. Χρειάζεται, πρωτίστως, να αναζητηθούν οι λόγοι και τα αίτια που τροφοδοτούν τέτοιες απροκάλυπτες πράξεις βίας, χωρίς να παραγνωρίζουμε το αυτονόητο. Ότι δηλαδή αυτά τα περιστατικά δεν αναπτύσσονται στο κενό, αλλά συνδέονται άμεσα με τη διάχυτη ξενοφοβία ενός μέρους της κοινωνίας, την οποία κάποιιοι ιδιοποιούνται αθέμιτα. Συνδέονται επίσης με την έλλειψη επαρκούς επαγρύπνησης για την αναγνώριση και αποφασιστική αντιμετώπισή τους.

Τι δημιουργεί τον ρατσισμό; Η έλλειψη σωστής πληροφόρησης και η δημιουργία στρεβλών εικόνων, η περικρατάκωση και το κλείσιμο στον

εαυτό μας. Η αδυναμία μας να αναδειξουμε τις θετικές πλευρές της συνάντησης με τη διαφορετικότητα και τη μετανάστευση και να τη δούμε ως παράγοντα εμπλουτισμού της κοινωνίας μας.

Στην πράξη όμως; Στην πράξη η σχέση μας με τη μετανάστευση είναι προβληματική, με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε πρόσφορο έδαφος εκδήλωσης ξενοφοβικών συμπεριφορών και ρατσιστικών πράξεων. Βεβαίως τα πράγματα αλλάζουν. Σε θεσμικό επίπεδο δημιουργούνται τα τελευταία χρόνια οι προϋποθέσεις για να μπου να μεταναστευτικά ζητήματα σε μια νέα σύγχρονη βάση. Προβάλλει μια προοπτική ένταξης των μεταναστών στην κυπριακή κοινωνία χωρίς ανισότητες και αποκλεισμούς.

Οικοδόμηση γεφυρών επικοινωνίας
Μα πώς μπορεί να γίνει αυτό όταν αρνούνται σε μια συνοικία την ύπαρξη μεταναστών; Αυτό δεν συμβαίνει μόνο για τους μετανάστες. Παρατηρείται έλλειψη ανοχής και σεβασμού και σε επιμέρους ευάλωτες ομάδες πληθυσμού. Το ζήτημα αποδοχής κάθε μορφής ετερότητας στην κυ-

πριακή κοινωνία είναι ευρύτερο και δεν αφορά μόνο τους μετανάστες. **Μια ευρωπαϊκή χώρα, τον 21ο αιώνα δεν θα έπρεπε να επιδεικνύει ανοχή;** Βεβαίως θα έπρεπε να έχει ανοχή και πρέπει να την αναπτύξει. Τα ζητήματα της ανοχής απέναντι σε κάθε μορφή ετερότητας ακτονογραφούν το σύνολο των αξιών του δημοκρατικού μας πολιτισμού. Η κυπριακή κοινωνία είναι μια πολυπολιτισμική κοινωνία, συναποτελείται από διαφορετικά στοιχεία. Το στοίχημα είναι να τα εντάξει αρμονικά και δημιουργικά καθώς έτσι βελτιώνονται οι κοινωνικές συνθήκες διαβίωσης ημεδαπών και αλλοδαπών. Για να το πετύχουμε αυτό χρειάζεται σημαντική ενημέρωση του κοινού, ανάπτυξη διαλόγου μεταξύ μας, αλλά και με τους μετανάστες.

Καλή η θεωρία αλλά υστερούμε στην πράξη. Είναι γεγονός ότι τις αρχές τις έχουμε υποθέσει και τις έχουμε κάνει υποδοχίτες. Το ζητούμενο παραμένει η επαλήθευσή τους στην πράξη, η άρση της καχυποψίας και η οικοδόμηση γεφυρών επικοινωνίας και εμπιστοσύνης ανάμεσα στους μετανάστες και τους Κυπρίους.

λους του 2012, ο οποίος σημειωτέον συμπίπτει με το τέλος της κυπριακής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το αποτέλεσμα της προσπάθειας, αναμένεται ότι θα αναδείξει και θα προωθήσει ουσιαστικό νόημα στην αρχική της αλληλεγγύης για την κατανομή των ευθυνών και των βαρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πιπική αυτή είναι σημαντική με δεδομένες τις πρόνοιες της Συνθήκης της Λισαβόνας, με βάση τις οποίες η ΕΕ «αναπτύσσει κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων, η οποία βασίζεται στην αλληλεγγύη των κρατών μελών».

Μπορεί η ΕΕ με τη συνεργασία των κρατών μελών να αντέξει τη μεταναστευτική έλαση; Αναμφίβολα η οικονομική κρίση αποτελεί παράγοντα που δυσχεραίνει τη στήριξη των πολιτικών ένταξης. Όμως, η μετανάστευση αντιμετωπίζεται και ως ευκαιρία υπέρβασης της κρίσης και επίλυσης προβλημάτων όπως αυτό της δημογραφικής εξελίξης. Βέβαια, πρέπει να σημειωθεί ότι στο ζήτημα του ασύλου και της μετανάστευσης η χάραξη πολιτικής πραγματοποιείται σε πολλαπλά επίπεδα και οι ευθύνες μοιράζονται μεταξύ της Ένωσης και των κυβερνήσεων των κρατών μελών. Μόλις τα τελευταία δέκα χρόνια άρχισε να «κοινοτικοποιείται» μεγάλο τμήμα της μεταναστευτικής πολιτικής με προσπάθειες για εναρμόνιση και συνεργασία που αποβλέπουν στην αποτελεσματικότερη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, την εγκαθίδρυση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, τη συνεργασία με τις χώρες προέλευσης, τη διαμόρφωση βασικών αρχών για τη δίκαιη μετακίνηση των μεταναστών και την ένταξη τους στις κοινωνικές υποδοχές. Το πλαίσιο που έχει εγκαθιδρυθεί, η υιοθέτηση δίκαιων και αποτελεσματικών θεσμικών μέτρων και πολιτικών για την ένταξη των μεταναστών στις κοινωνικές υποδοχές θα εμπλουτίσει τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Αυτό έχει καταδείξει η μέχρι σήμερα εμπειρία. Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το μεταναστευτικό δεν είναι σημερινό φαι-

νόμιο. Είναι διαχρονικό και παγκόσμιο. Οι ευρωπαϊκές κοινωνίες που έχουν υφάρξει τους μετανάστες δημιουργικά βγήκαν εν τέλει ωφελημένες.

Το πρόβλημα είναι ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών και το οικονομικό του συνεντάγεται; Αναμφίβολα το πρόβλημα είναι και οικονομικό αφού η διαχείριση των μεταναστευτικών θεμάτων και όλων των πιπικών της ένταξης των μεταναστών έχει και οικονομικές παραμέτρους. Εντούτοις, το θέμα της ένταξης των μεταναστών αντιμετωπίζεται και ως ένα εν δυνάμει κεφάλαιο οικονομικής ανάπτυξης, πρόοδου και ευμερίας που αφορά στην ίδια τη συνοχή των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Βέβαια σήμερα με την οικονομική κρίση υπάρχει μια δυσφορία των κατοίκων των χωρών υποδοχής έναντι των μεταναστών. Οι σημερινές συνθήκες οικονομικής κρίσης συνιστούν από μόνες τους απειλές ως προς την απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κυρίως των κοινωνικών. Η δυσμενής οικονομική συγκυρία επηρεάζει μάλιστα εξίσου ημεδαπούς και αλλοδαπούς. Η εργασιακή ανασφάλεια, η διακινδύνευση του επιπέδου διαβίωσης ενός σημαντικού τμήματος του πληθυσμού δημιουργούν τις προϋποθέσεις ανάπτυξης επικίνδυνων στερεοτύπων, ξενοφοβικών και ρατσιστικών αντιλήψεων. Στις συνθήκες αυτές οι μετανάστες χρησιμοποιούνται ως οι αποδιοπομπαίοι τράγοι, ενώ κάποιιοι επενδύουν σε ξενοφοβικά σύνδρομα για να αναλίσσουν πρόσκαιρα οφέλη.

Τι κάνει η Ευρώπη στις χώρες προέλευσης των μεταναστών και προσφύγων; Σημαντικό έδαφος των νέων πολιτικών της ΕΕ, αποτελούν η παροχή αρωγής στις χώρες προέλευσης για να οδηγήσουν στην οικονομική ανάπτυξη των χωρών, στον εκδημοκρατισμό τους ούτως ώστε να αναχαιτιστούν τα μεταναστευτικά ρεύματα προς το βορρά. Πέρα από αυτό αναπτύχθηκαν και εφαρμόζονται πολιτικές παροχής κινήτρων για την επιστροφή των μεταναστών στις χώρες προέλευσης.

Μου δίνετε την αίσθηση ότι η μετανάστευση είναι

ένα πρόβλημα που δύσκολα μπορεί να αντιμετωπιστεί. Η διαχείριση της μετανάστευσης είναι σύνθετο εγχείρημα και ως τέτοιο απαιτεί σύνθετες, δύσκολες και αποδοτικές σε βάθος χρόνου λύσεις. Όμως είναι σημαντικό να γίνει κατανοητό ότι πέρα από την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού ως ενός προβλήματος προς επίλυση είναι εξίσου, αν όχι περισσότερο, σημαντικό να δούμε τη μετανάστευση ως μια ευκαιρία για τον εμπλουτισμό της κοινωνίας με νέα δημιουργικά στοιχεία, αλλά και ως ένα διαχρονικό και όχι συγκυριακό φαινόμενο σύμφυτο της εξέλιξης όλων των σύγχρονων κοινωνιών.

Η σχέση μας με τη μετανάστευση είναι προβληματική
Ο μετανάστης... συνήθως εγκαταλείπει εθελοντικά τη χώρα του για αναζήτηση καλύτερης ζωής. Όταν αποφασίσει να επιστρέψει στη χώρα του, θα πρέπει να έχει την προστασία της κυβέρνησής του.

Ο πρόσφυγας... είναι το πρόσωπο που έχει σοβαρούς φόβους ότι καταδιώκεται για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς, λόγους εθνικότητας, γιατί συμμετέχει σε μια κοινωνική ομάδα, ή έχει μια πολιτική θέση, βρίσκεται έξω από τη χώρα του και δεν μπορεί να επιστρέψει γιατί κινδυνεύει. Ο πρόσφυγας εγκαταλείπει τη χώρα του γιατί κινδυνεύει και απειλείται με διωγμό και δεν μπορεί να επιστρέψει ασφαλώς στη χώρα του.

Τι γίνεται στην Κύπρο; Τα ζητήματα της μετανάστευσης απασχολούν έντονα το δημόσιο διάλογο τα τελευταία χρόνια. Κληθήκαμε, αρχικά, να διαχειριστούμε το μεταναστευτικό φαινόμενο υιοθετώντας κατά βάση αμυντικές και αποτρεπτικές λογικές και στη βάση της αντίληψης ότι οι μετανάστες ήλθαν για να παραμείνουν προσωρινά στην Κύπρο και μετά να επιστρέψουν στις χώρες τους. Τούτο οδήγησε σε σύγκυση και αμφιγνία της κυπριακής κοινωνίας, η οποία αντανακλάται στην ξενοφοβία που έχει καλλιεργηθεί. Με την πάροδο του χρόνου η συνειδητοποίηση της πραγματικότητας και της προοπτικής της μόνιμης ή μακρο-

Ο Επίτροπος Διοικήσεως δεν έχει τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων

Ως Προϊστάμενος της Αρχής Κατά των Διακρίσεων στο γραφείο της Επιτρόπου Διοικήσεως, ποια είναι τα καθήκοντά σας; Ο Επίτροπος Διοικήσεως ανέλαβε από το 2004 τη γενική αρμοδιότητα καταπολέμησης των διακρίσεων, στα πλαίσια των διεθνών και ευρωπαϊκών υποχρεώσεων της Κύπρου. Η Αρχή διερευνά ατομικές καταγγελίες που έχουν να κάνουν με ρατσισμό και διακρίσεις. Έχει όμως και ευρύτερες αρμοδιότητες προληπτικού, κατασταλτικού και εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Διεργεί εκστρατείες ενημέρωσης του κοινού, προβαίνει σε ετοιμασία ερευνών και διοργανώνει δημόσιες συζητήσεις για τα θέματα ρατσισμού και διακρίσεων με σκοπό την καλλιέργεια μιας κουλτούρας σεβασμού της διαφορετικότητας.

Πόσες καταγγελίες λαμβάνει το Γραφείο Επιτρόπου Διοικήσεως κάθε χρόνο για τα ζητήματα ασύλου, μετανάστευσης και διακρίσεων; Στα ζητήματα ρατσισμού και διακρίσεων λαμβάνονται γύρω στις 150 καταγγελίες του χρόνου. Στα ευρύτερα με-

ταναστευτικά ζητήματα το Γραφείο Επιτρόπου Διοικήσεως λαμβάνει γύρω στα 400 παράπονα το χρόνο.

Ποιο είναι το πιο συνηθισμένο παράπονο; Αφορά στην είσοδο και απέλαση μεταναστών, την ένταξη τους στην κοινωνία, τα εργασιακά δικαιώματα, την πρόσβαση στις διαδικασίες ασύλου και την εξέταση της αίτησής τους, στην επανένωση οικογενειών, παροχή κοινωνικών παροχών, πρόσβαση στην εκπαίδευση και τις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας και τη μετακίνησή τους από τις υπηρεσίες του κράτους και την Αστυνομία.

Η Αστυνομία έχει εκπαιδευτεί, αλλά ακόμη δεν ανταποκρίνεται όπως συνάδει με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Έγιναν σημαντικά θετικά βήματα. Δημιουργήθηκε το γραφείο καταπολέμησης των διακρίσεων, η Αστυνομία αναπτύσσει τα τελευταία χρόνια δράση σε σχέση με τα δικαιώματα των μεταναστών, έχει ετοιμαστεί και διανεμηθεί ενημερωτικό υλικό για τους αστυνομικούς.

Ποιος είναι ο ρόλος της Αστυνομίας σε μια κοινωνία που αλλάζει λόγω της μετανάστευσης; Ο ρόλος της Αστυνομίας σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία είναι ιδιαίτερα σημαντικός και χρειάζεται να ενδυναμωθεί ακόμα περισσότερο. Έχουμε εισηγηθεί όπως, για σκοπούς καλύτερης αστυνόμευσης, εξεταστεί η προοπτική πρόσληψης προσωπικού με μεταναστευτική προέλευση. Έχουμε, επίσης, επισημάνει τις αδυναμίες που υπάρχουν στο σύστημα και καταγράφει και επεξεργασίες στοιχείων που θα δίδουν ακριβή εικόνα για τον αριθμό ρατσιστικών περιστατικών στην Κύπρο.

Εσείς ασκείτε πείσεις; Καταβάλλουμε προσπάθειες, σε συνεργασία με την Αστυνομία, προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης των μηχανισμών καταγραφής και συλλογής επαρκών και αξιόπιστων στοιχείων για τον ακριβή αριθμό περιστατικών ενός βάρους μεταναστών, τα οποία διαχωρίζονται εννοιολογικά από άλλα περιστατικά, επειδή υποδιαιρούνται από ρατσιστικά κίνητρα. Κάτι τέτοιο αποτελεί και εισήγηση του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Ποιο είναι το πιο ακραίο περιστατικό που είδατε;** Ένα περιστατικό ρατσιστικής βίας εναντίον μιας μαθήτριας αφρικανικής καταγωγής σε αγώνα καλαθοσφαίρας σε ένα γυμνάσιο πριν από δυο περίπου χρόνια. **Τι κάνατε;** Κάναμε έρευνα, υποβάλαμε πόρισμα. Εισηγηθήκαμε στις αρμόδιες εκπαιδευτικές αρχές ότι θα έπρεπε να δουν το περιστατικό όχι ως μια απλή σχολική παραβατική συμπεριφορά, αλλά ως ένα περιστατικό με τις ειδικότερες σοβαρές του διαστάσεις. **Μπορεί ο Επίτροπος Διοικήσεως να επιβάλει κυρώσεις;** Ο Επίτροπος Διοικήσεως δεν έχει τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων. Υποβάλλει εισηγήσεις στις αρμόδιες αρχές, ανοίγει ένα διάλογο με τις υπηρεσίες με σκοπό να περαστεί για την αναγκαιότητα και την ωφέλιμότητα της υλοποίησης των εισηγήσεών του.

